

[Ove Jensen]

også tog det med om selskaber, medvirke til, at de blev hjemme.

(Kort bemærkning).

Skrumsager Skau (V):

Det er hr. Thofts synspunkter, som får mig op på talerstolen én gang til, idet hr. Thoft omtaler de forskellige muligheder, man kan anvende for at undgå formuebeskatningen. Jamen det er jo dér, vi har sygdommen. Hvorfor så ikke fjerne sygdommen, således at vi kan undgå al den omgåelse, som hr. Thoft omtaler? Det er derfor, vi skal have gjort kål på formuebeskatningen eller i hvert fald have den reduceret ganske betydeligt i forhold til det høje niveau, den ligger på i dag.

Hr. Thoft nævner også vædistigninger og værdistigninger og værdistigninger. Det er jo en illusion at tro, at en krone i dag var den samme krone for 10, 20, 30 og 40 år siden. Er det det, man kalder nominelle ændringer i kronebeløbet? Er det det, man kalder værdistigninger? Det har ikke noget med det at gøre. Det er inflationen, som har skabt en udhuling af købekraften, og som har betydning, at mursten og jord – fordi de bevarer deres reelle værdi i kroner og øre, som er blevet mindre værd – ser ud til at have medført en såkaldt værdistigning. Det er i meget få tilfælde, man ser, at det har givet reelle stigninger, således at man for den nye pris kan købe en større mængde varer.

(Kort bemærkning).

Thoft (SF):

Det er især et svar til hr. Ove Jensen. Hvis vi tager det eksempel, hr. Ove Jensen selv brugte med et anpartsselskab, så ved hr. Ove Jensen jo også, at hvis anpartsselskabets indre værdi er kurs 100, så opføres værdien på formueopgørelsen for aktionæren kun til kurs 80. Også dér findes der altså et formuenedslag, som gør, at den reelle formue ikke fremgår af den formueskattepligtige opgørelse.

Til hr. Skrumsager Skau vil jeg sige, at det er jo netop problemet, at den reelle formue ikke optræder. Så kan man gøre, som hr. Skrumsager Skau foreslår, nemlig afskaffe formueskatten, men hvis patienten har feber, var det måske bedre at give ham noget medi-

cin eller sørge for, at hans arbejdsbetingelser blev så gode, at han ikke blev syg, end at slå termometeret i stykker – for det er jo det, hr. Skrumsager Skau vil. Man kunne i stedet for gøre det – det synes jeg var rimeligt, og det foreslog SF i øvrigt i forbindelse med kartoffelkuren, så det ligger allerede i dag på skatteudvalgets bord – at man gjorde indbo, samlinger, kunstgenstande og andet af den slags ting, som folk flygter over i, formueskattepligtige. Det var nok så rimeligt at sikre en reel formuebeskatning frem for, som hr. Skrumsager Skau foreslår det, at slå termometeret i stykker, fordi patienten er syg.

(Kort bemærkning).

Lykketoft (S):

Jeg er helt enig i det, der er blevet sagt heroppefra om mulighederne for at nedbringe den skattepligtige formue, manipulere den ned. Men det, der er interessant, synes jeg, og som jeg egentlig godt vil have fru Aase Olesens kommentarer til, er: er det ikke påfaldende, at formueskatten med alle de huller og muligheder for nedbringelse, som der er, og som de Radikale nu vil have gjort større, alligevel i gennemsnit for dem, der tjener over 1 mill. kr. brutto, indbringer et provenu på 71.000 kr., men kun 236 kr. pr. dansker i gennemsnit?

Er det alligevel ikke med et vist stik i hjertet, man vil gå ind for at lempe den mest progressive skat, når baggrunden, hr. Ove Jensen, er den, at de fleste af dem, der betaler formueskat, har haft skattelette eller skattefrie opsparingsmuligheder, f.eks. skattekredit i kraft af gode afskrivningsregler, i kraft af varelager nedskrivninger, af lav selskabsbeskatning undervejs, udskydelse af beskatning og lav beskatning af det, der bliver sparet op i virksomheden, plus konjunkturmæssige formuegevinster? Det er lige præcis den lille gruppe af befolkningen, der har så store reelle formuer, at de selv ikke med anvendelse af de mest effektive manipulationsmekanismer, som er til stede i det nuværende system, kan blive fri for at betale formueskat, der betaler og dermed aflaster resten af befolkningen, dem, som kun har en ganske almindelig løn, dem, som betaler 30–40 pct. af den ganske almindelige løn i indkomstskat for yderligere at skulle betale 1 eller 1½ mia. kr. i indkomstskatter, fordi der trods alt kommer et